

การบรรเลงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับเปียโนและวงดุริยางค์:

การแสดงดนตรีพร้อมบทวิเคราะห์

Solo Cello Accompanied by Piano and Orchestra:

Performances and Analytical Notes

อภิชัย เลี่ยมทอง*¹

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ด้านการแสดงดนตรี เรื่อง “การบรรเลงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับเปียโนและวงดุริยางค์: การแสดงดนตรีพร้อมบทวิเคราะห์” มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาประวัติบทเพลง วิเคราะห์ ตีความเทคนิคที่ใช้ในการประพันธ์ และแสวงหาวิธีการฝึกซ้อมการบรรเลงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับเปียโนและการบรรเลงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับวงดุริยางค์ โดยคัดเลือกบทเพลงที่เป็นตัวแทนเพื่อการศึกษา 4 บทเพลง ได้แก่ โขนานตาสำหรับเชลโล่และเปียโน หมายเลข 3 ในบันไดเสียง A เมเจอร์, บทเพลง 7 ทางแปรสำหรับเชลโล่และเปียโน ในบันไดเสียง Eb เมเจอร์ “ไบเมนเนิน เวลเซอร์ ลีเบอร์ ฟัลเลน” จากโอเปร่าเรื่อง เดอะเมจิกฟลูต ผลงานของ ว็อล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท ประพันธ์โดย ลูทวิก ฟาน เบโทเฟน, โขนานตาสำหรับบออาเปรโจเนและเปียโน (เรียบเรียงสำหรับเชลโล่) ในบันไดเสียง A ไมเนอร์ ประพันธ์โดย ฟรายนซ์ ปีเตอร์ ชูเบิร์ต, บทเพลงทางแปรจากทำนองโรโคโค ประพันธ์โดย ปีเตอร์ อิลลิช ไชคอฟสกี บทเพลงที่คัดสรรมานี้ มีความน่าสนใจทั้งด้านประวัติของบทเพลง เทคนิคการประพันธ์ที่มีส่วนช่วยพัฒนาเทคนิคการบรรเลงเชลโล่ให้มีมาตรฐานสูงขึ้น งานวิจัยนี้มุ่งประเด็นวิเคราะห์ไปที่วิธีการฝึกปฏิบัติเพื่อการแสดง ดังนั้นเนื้อหาทางด้านวิชาการจึงเน้นการเสนอแนะด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรีโดยเฉพาะเชลโล่ ทั้งด้านการตีความบทเพลง การเตรียมตัว การวางแผนการฝึกซ้อมทั้งการฝึกซ้อมส่วนตัวและการฝึกซ้อมรวมวง และอื่นๆ

คำสำคัญ: เชลโล่, โขนานตา, ทางแปร

* Corresponding author, email: apichaiob@gmail.com

¹ อาจารย์ประจำ วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

Abstract

The creative research in performance practice – Solo Cello with Piano and Orchestra accompaniment: Performance and Analytical Notes – aim to analyze and to interpret composition works for solo Cello with Piano accompaniment and works for Cello with Orchestra accompaniment. Furthermore, the research investigates an appropriate way to perform these sample works; *Sonata for Cello and Piano No. 3 in A major, Op. 69*, *Seven Variations for Cello and Piano in E-flat major* on “*Bei Männern welche Liebe fühlen*” from Mozart’s the Magic Flute, WoO 46 composed by Beethoven. *Sonata for Arpeggione and Piano* (arranged for Cello) in A minor, D 821 composed by Schubert and *Variations on a Rococo Theme for Cello and Orchestra*, Op. 33 composed by Tchaikovsky. All of these selected works have its own history which raised up Cello’s techniques. This research aim to analysis of performance practices. Therefore, the research describes the music in terms of interpretation, planning of practice individually and with ensemble.

Keywords: Cello, Sonata, Variation

ความสำคัญและที่มา

การบรรเลงเดี่ยวเชลโลในการแสดงดนตรีนั้น จำเป็นต้องมีเปียโนหรือวงดุริยางค์บรรเลงประกอบการเดี่ยว เพราะข้อจำกัดของเครื่องดนตรีที่ไม่สามารถบรรเลงทำนองไปพร้อมกับสร้างเสียงประสานในตัวเองให้สมบูรณ์ได้ บทเพลงสำคัญที่ใช้สำหรับการแสดงเดี่ยวเชลโล มักจะอยู่ในสังกัดลักษณะประเภทโซนาตา (Sonata) โดยมักจะมีเปียโนเป็นเครื่องดนตรีบรรเลงประกอบ หรือบทเพลงประเภทคอนแชร์โต (Concerto) โดยมีวงดุริยางค์บรรเลงประกอบ นอกจากนี้ ยังมีสังกัดลักษณะประเภทบทเพลงทางแปร (Variation) ที่สามารถใช้เปียโนหรือวงดุริยางค์บรรเลงประกอบได้เช่นกัน

การเดี่ยวเชลโลโดยมีเปียโนหรือวงดุริยางค์บรรเลงประกอบ เกิดขึ้นตั้งแต่ยุคบาโรก (Baroque, ค.ศ. 1600-1750) ซึ่งมีบทประพันธ์ทั้งประเภทโซนาตาและคอนแชร์โตเกิดขึ้น แต่ไม่เป็น

ที่นิยมบรรเลงและประพันธ์มากนัก เนื่องจากข้อจำกัดทางกายภาพของเครื่องดนตรีที่มีขนาดใหญ่ การบรรเลงทำนองที่มีความรวดเร็ว เมื่อเทียบกับเครื่องดนตรีขนาดเล็กกว่าอย่างไวโอลิน มีความยากลำบากกว่า นอกจากนี้ยังมีระดับเสียงที่เบา และถูกใช้บรรเลงแนวเสียงต่ำเช่นแนวบาสต่อเนื่อง (Basso Continuo) เป็นหลัก ถึงกระนั้น ยังมีคีตกวีหลายคนที่ประพันธ์เพลงเดี่ยวให้เชลโล่ได้บรรเลงทั้งบทเพลงประเภทโซนาตาและคอนแชร์โต แต่เมื่อเข้าสู่ยุคคลาสสิก การประพันธ์บทเพลงสำหรับเดี่ยวเชลโล่กลับลดน้อยลง จนกระทั่งเบโทเฟน (Ludwig van Beethoven, ค.ศ. 1770-1827) ซึ่งเป็นคีตกวีคนแรกที่ประพันธ์ให้เชลโล่มีบทบาทในการบรรเลงทำนองเทียบเท่ากับการบรรเลงทำนองของเปียโนได้อย่างสมบูรณ์ เมื่อเข้าสู่ยุคโรแมนติก ผู้สร้างเครื่องดนตรีได้พัฒนาให้เชลโล่มีเสียงที่ดังมากขึ้น และมีผู้ประพันธ์แบบฝึกหัดเชลโล่เพื่อพัฒนาเทคนิคการบรรเลงขั้นสูง จึงทำให้มีคีตกวีหลายคนทำมีแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงเดี่ยวเชลโล่ประชันกับวงดุริยางค์มากยิ่งขึ้น จนถึงปัจจุบัน มีบทเพลงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับเปียโนหรือวงดุริยางค์เกิดขึ้นมากมาย

งานวิจัยนี้จึงคัดเลือกบทเพลงที่เป็นตัวแทนการเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับเปียโนและบทเพลงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับวงดุริยางค์มาเพื่อศึกษาถึงประวัติบทเพลง โครงสร้างบทเพลง รวมถึงนำเสนอวิธีการตีความบทเพลง และวิธีการฝึกซ้อม เพื่อใช้เป็นแนวทางศึกษาให้กับผู้บรรเลงเดี่ยวเชลโล่ใช้เป็นแนวทางในการบรรเลง โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงที่ใช้เป็นบทเพลงศึกษา 4 บท ได้แก่ โซนาตาหมายเลข 3 สำหรับเชลโล่และเปียโน ในบันไดเสียง A เมเจอร์ของเบโทเฟน และโซนาตาสำหรับอาเปรโจเนและเปียโน (เรียบเรียงสำหรับเชลโล่) ในบันไดเสียง A ไมเนอร์ของชูเบิร์ต (Franz Peter Schubert, ค.ศ. 1797-1828) เป็นบทเพลงตัวแทนสำหรับการศึกษามหาวิทยาลัยสำหรับเชลโล่จากยุคคลาสสิก บทเพลง 7 ทางแปรจากทำนองอุปรากรของโมสาร์ท ประพันธ์โดยเบโทเฟน เป็นบทเพลงตัวแทนสำหรับการศึกษามหาวิทยาลัยเชลโล่ในรูปแบบบทเพลงทางแปร และบทเพลงทางแปรจากทำนองโรโคโค ประพันธ์โดยไชคอฟสกี (Pyotr Ilyich Tchaikovsky, ค.ศ. 1840 - 1893) เป็นบทเพลงตัวแทนสำหรับการศึกษามหาวิทยาลัยเชลโล่ร่วมกับวงดุริยางค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์และตีความเทคนิคที่ใช้ในการปฏิบัติบทเพลงโซนาตาสำหรับเชลโล่ (หรือเรียบเรียงสำหรับเชลโล่) และเปียโนในยุคคลาสสิก โดยเฉพาะของเบโทเฟนและชูเบิร์ต
2. เพื่อวิเคราะห์และตีความเทคนิคที่ใช้ในการปฏิบัติบทเพลงทางแปรสำหรับเชลโล่และเปียโนของเบโทเฟน

3. เพื่อวิเคราะห์และตีความเทคนิคที่ใช้ในการปฏิบัติบทเพลงทางแปรจากทำนองโรโคโคของโชคอฟสกี
4. เพื่อแสวงหาวิธีการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมการแสดงบทเพลงเดี่ยวเชลโล่ที่ร่วมบรรเลงกับเปียโนหรือวงดุริยางค์
5. เพื่อศึกษาประวัติของบทเพลง รวมถึงการตีความบทเพลงให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ประพันธ์
6. เพื่อเผยแพร่การแสดงและบรรยายในเชิงวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

การแสดงดนตรีเพื่อเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบคอนเสิร์ตจำนวนทั้งสิ้น 5 ครั้ง โดยการแสดงบทเพลงโซนาตาสำหรับเชลโล่ในยุคคลาสสิกที่ประพันธ์โดยเบโทเฟนและชูเบิร์ต จัดเผยแพร่ 2 ครั้ง คือวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ที่กรุงเทพฯ และวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น การแสดงดนตรีและบรรยายเชิงวิชาการร่วมกับ ผศ. ดร. ภาวไล ต้นจันทร์พงศ์ ในหัวข้อ “บทประพันธ์เพลงทางแปรในวรรณกรรมเปียโนของเบโทเฟน” เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2559 โดยแสดงบทเพลง 7 ทางแปรสำหรับเชลโล่และเปียโน การแสดงดนตรีประกอบการแสดงบัลเล่ต์บทเพลงทางแปรจากทำนองโรโคโค เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2559 และการแสดงดนตรีคลาสสิกครั้งที่ 2 ด้วยผลงานทางแปรจากทำนองโรโคโคร่วมกับวงดุริยางค์รอยัลซิมโฟนีกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2560 นอกจากนี้เสนอบทวิเคราะห์บทเพลงทั้ง 4 บทโดยมีการวิเคราะห์โดยใช้ผลการศึกษาประวัติของบทเพลง ฉันทลักษณ์ เทคนิคการปฏิบัติเชลโล่ต่างๆ เพื่อวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลง พร้อมเสนอแนะวิธีฝึกซ้อม

สมมติฐานและกรอบแนวความคิดของการวิจัย

ศึกษาบทเพลงทั้ง 4 บทเพลง โดยใช้บทเพลงโซนาตาสำหรับเชลโล่ที่เป็นตัวแทนบทเพลงประเภทโซนาตา และบทเพลง 7 ทางแปรที่ประพันธ์โดยเบโทเฟน คีตกวีที่เป็นนักเปียโน โดยศึกษาอิทธิพลจากเทคนิคเปียโนที่เบโทเฟนมีความชำนาญ อันมีต่อการประพันธ์ทำนองเดี่ยวให้เชลโล่ศึกษาโซนาตาสำหรับอาเปรโจเน ประพันธ์โดยชูเบิร์ต อาเปรโจเนเป็นเครื่องดนตรีผลิตขึ้นมาใหม่ในยุคนั้น มีรูปร่างคล้ายกีตาร์คลาสสิก แต่ใช้คันชักสีอย่างเชลโล่ เมื่อเครื่องดนตรีเสื่อมความนิยมในการบรรเลง จนสูญหายไปจากวงการดนตรี เพื่อมิให้บทเพลงสูญหายไปด้วย จึงเรียบเรียงใหม่ให้เหมาะสม

กับการใช้เชลโลบรรเลงแทนอาเปรีโโจเน เนื่องด้วยอาเปรีโโจเนเป็นเครื่องดนตรีที่มีช่วงเสียงกว้างมาก การเรียบเรียงให้เชลโลบรรเลงจึงนับว่าสร้างความก้าวหน้าให้เทคนิคการบรรเลงเชลโลเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้ยังศึกษาเปรียบเทียบบทเพลงทางแปรจากทำนองโรโคโคของไซคอฟสกี ที่มีประวัติน่าสนใจจากการโดนแก้ไข เรียบเรียง และตัดต่อลำดับทางแปรใหม่ โดยนักเชลโลผู้ให้คำปรึกษาทางเทคนิคการบรรเลงเชลโลกับไซคอฟสกี โดยไม่ได้รับอนุญาตจากไซคอฟสกี วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียระหว่างสกอรรถบับดั้งเดิมของผู้ประพันธ์ เทียบกับสกอรรถบับแก้ไขใหม่ ซึ่งจะเป็นความรู้เพื่อการเข้าใจบทเพลงและนำไปประยุกต์กับการซ้อมอย่างมีระบบการวิเคราะห์ทั้งโครงสร้างและเทคนิคการปฏิบัติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงประวัติของบทเพลง ผลการวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงเดี่ยวเชลโลร่วมกับเปียโนหรือกับังดูริยางค์
2. ได้ทราบแนวทางการซ้อมบทเพลงโซนาตาสำหรับเชลโลและเปียโนในยุคคลาสสิก
3. ทราบแนวทางการฝึกซ้อมบทเพลงทางแปรทั้งจากยุคคลาสสิก และบทเพลงทางแปรในยุคโรแมนติกที่แต่งทำนองหลักเลียนแบบทำนองจากยุคคลาสสิก
4. ทำให้การเผยแพร่การแสดงผลงานสร้างสรรค์ด้วยการเดี่ยวเชลโลร่วมกับเปียโนและร่วมกับังดูริยางค์เป็นที่รู้จักในวงกว้างขึ้น
5. ได้เผยแพร่แนวความคิดในการฝึกซ้อมการเดี่ยวเชลโลในเชิงวิชาการ
6. เป็นแนวทางในการเตรียมการแสดงสำหรับนักเชลโลในอนาคต
7. ทราบแนวความคิดและลักษณะนิยมของบทประพันธ์เชลโลในยุคคลาสสิกและโรแมนติก
8. ได้นำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนการปฏิบัติเชลโลในระดับชั้นสูง

แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

1. การแสดงดนตรีเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ 3 ครั้ง คืองานโซนาตาสำหรับเชลโลและเปียโนจากยุคคลาสสิก 2 ครั้ง และการแสดงคอนเสิร์ตคลาสสิกบทเพลงทางแปรจากทำนองโรโคโค 1 ครั้ง
2. การแสดงดนตรีประกอบการแสดงบัลเลต์บทเพลงทางแปรจากทำนองโรโคโค 1 ครั้ง
3. การแสดงดนตรีและบรรยายวิชาการ บทเพลงทางแปรของเบโทเฟน 1 ครั้ง
4. การบันทึกวีดีโอการบรรยายและการแสดง

5. การบันทึกซีดีการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์
6. งานวิจัยผลงานสร้างสรรค์ด้านการบรรเลงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับเปียโนและวงดุริยางค์: การแสดงดนตรีพร้อมบทวิเคราะห์

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การเลือกบทเพลง สถานที่แสดง โดยวางแผนกับองค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาประวัติบทเพลง การฝึกซ้อมส่วนตัวและการตีความบทเพลง โดยค้นคว้าหาแบบฝึกหัดทางเทคนิคเสริมเพื่อช่วยในการเตรียมการซ้อมบทเพลง
3. การฝึกซ้อมรวมวงกับนักเปียโน และถ้าเป็นการแสดงร่วมกับวงดุริยางค์ จะฝึกซ้อมกับนักเปียโนก่อนแล้วจึงฝึกซ้อมร่วมกับวงดุริยางค์ภายหลัง
4. เผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์โดยการแสดงดนตรี
5. การเขียนอธิบายผลงานสร้างสรรค์ด้านการแสดงดนตรีพร้อมบทวิเคราะห์สำหรับการแสดง

เป้าหมายของผลผลิต (Output)

1. ได้เผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบการแสดงดนตรี การแสดงประกอบการแสดงบัลเลต์ การแสดงดนตรีและการบรรยายในการจัดประชุมสัมมนาวิชาการ
2. ได้อธิบายวิธีการฝึกซ้อมและเทคนิคการบรรเลงเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแสดงบทเพลง

เป้าหมายของผลลัพธ์ (Outcome)

1. การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ด้วยการแสดงดนตรีทั้งระดับชาติและนานาชาติ
2. การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ด้วยการแสดงดนตรีประกอบการแสดงบัลเลต์
3. การเผยแพร่งานวิจัยในงานประชุมสัมมนาวิชาการทางดนตรีระดับชาติ

ผลสำเร็จ ความคุ้มค่าของการวิจัย

การแสดงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับเปียโนและวงดุริยางค์ เป็นผลงานสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์รูปแบบการแสดง มีการคัดเลือกบทเพลงศึกษาทั้งสิ้น 4 บทเพลง ที่สามารถใช้เป็นตัวอย่างศึกษา

บทเพลงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับเปียโนและวงดุริยางค์ในรูปแบบอื่นได้เป็นอย่างดี ผลของการวิจัยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเตรียมการแสดงสำหรับนักเชลโล่ที่ต้องฝึกซ้อมเพื่อแสดงเดี่ยวร่วมกับเปียโนหรือวงดุริยางค์ อีกทั้งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติ (เชลโล่) ในระดับชั้นสูงโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ระดับความสำเร็จของงาน เป็นผลจากการบูรณาการความรู้ระหว่างการศึกษาด้านดนตรีปฏิบัติกับการเขียนนอรรถาธิบายเชิงวิชาการ เป็นการยกระดับงานด้านการปฏิบัติทางดุริยางคศิลป์ให้มีคุณภาพ จนเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

สรุปและอภิปรายผล

โครงการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ด้านการแสดงดนตรี เรื่อง “การบรรเลงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับเปียโนและวงดุริยางค์: การแสดงดนตรีพร้อมบทวิเคราะห์” ผู้วิจัยในฐานะผู้แสดง ได้คัดเลือกบทเพลงศึกษาที่เป็นบทเพลงที่มีความโดดเด่นในบทบาทการพัฒนาเชลโล่ ทั้งในด้านวรรณกรรมและเทคนิคการบรรเลงจำนวน 4 บทเพลง มาทำการแสดงดนตรีต่อสาธารณชนผู้เข้าชมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผ่านการจัดการแสดงจำนวน 5 ครั้ง แบ่งเป็นการแสดงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับเปียโนโดยเสนอผลงานจากบทประพันธ์โซนาตาสำหรับเชลโล่และเปียโนของเบโทเฟนและชูเบิร์ต จัดแสดงในประเทศ 1 ครั้ง และจัดแสดงยังต่างประเทศ อีก 1 ครั้ง การแสดงผลงานบทเพลงทางแปรของเบโทเฟนซึ่งมีการบรรยายประกอบการสัมมนาทางวิชาการ และการแสดงเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับวงดุริยางค์ โดยการใช้ผลงานจากบทเพลงทางแปรจากทำนองโรโคโค ซึ่งมีการแสดงคอนเสิร์ต 1 ครั้ง และใช้บรรเลงประกอบการแสดงบัลเลต์ 1 ครั้ง

สำหรับภาคนอรรถาธิบายวิเคราะห์บทเพลง ผู้วิจัยได้มุ่งประเด็นวิเคราะห์วิธีการประพันธ์บทเพลงหรือวิเคราะห์เชิงทฤษฎีดนตรี แต่มุ่งประเด็นวิเคราะห์ไปที่วิธีการฝึกปฏิบัติเพื่อการแสดง (Performance Practice) โดยกล่าวอ้างถึงประวัติบทเพลง โครงสร้างฉันทลักษณ์บทเพลง ความสัมพันธ์ระหว่างการบรรเลงเชลโล่ร่วมกับเปียโนหรือวงดุริยางค์ หรือหลักทฤษฎีดนตรีอื่นๆ เพื่อใช้ประกอบการเสนอแนะการตีความบทเพลง การเตรียมตัว การวางแผนฝึกซ้อม ทั้งการฝึกซ้อมส่วนตัว การฝึกซ้อมรวมวง การแก้ปัญหาเทคนิคการบรรเลงด้วยหลักวิชาการ

จากการตีความและวิเคราะห์บทประพันธ์ทั้ง 4 ผู้วิจัยขอสรุปสาระโดยสังเขป เพื่อเป็นแนวทางการฝึกซ้อมแก่ผู้สนใจ โดยเฉพาะผู้ศึกษาแนวทางเดี่ยวเชลโล่ร่วมกับเปียโนหรือร่วมกับวงดุริยางค์ ดังนี้

1. ประเด็นการวิเคราะห์จากประวัติของบทเพลง ฉันทลักษณ์ของบทเพลง ผู้บรรเลงควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติและฉันทลักษณ์ของบทเพลง ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ผู้บรรเลงเข้าใจถึงโครงสร้างโดยรวม และความต้องการของผู้ประพันธ์บทเพลง ผู้บรรเลงควรพิจารณาตีความบทเพลงหรือเลือกใช้เสียงให้มีความเหมาะสมกับยุคสมัยของบทเพลงและตัวผู้ประพันธ์เพลง หรือเรียนรู้สิ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการ โดยอาจศึกษาจากประวัติของบทเพลง หรือวรรณกรรมเพลงอื่นที่ศีกษาวีประพันธ์ขึ้นในเวลาใกล้เคียงกับบทเพลงที่จะศึกษาให้รอบด้านมากที่สุด ตัวอย่างเช่น การบรรเลงบทเพลงของเบโทเฟน ศีกษาวียุคคลาสสิก ไม่ควรใช้การวิบราโตที่กว้างและเร็วมากเมื่อเทียบกับบรรเลงผลงานเพลงของไชคอฟสกี แต่เมื่อได้ศึกษาประวัติของบทเพลงทางแปรจากทำนองโรโคโคที่ประพันธ์โดยไชคอฟสกีแล้วพบว่า ผู้ประพันธ์ตั้งใจให้ทำนองหลักมีน้ำเสียงเลียนแบบดนตรีในยุคคลาสสิก ดังนั้นผู้บรรเลงเดี่ยวเชลโล่ในเพลงของไชคอฟสกี จึงไม่ควรใช้วิบราโตที่กว้างและเร็วเหมือนของเพลงไชคอฟสกีทั่วไป แต่ควรบรรเลงทำนองหลักโดยให้น้ำเสียงคล้ายดนตรีจากศีกษาวีในยุคคลาสสิก เป็นต้น

2. ประเด็นด้านการฝึกซ้อมเทคนิคการบรรเลงเดี่ยว ผู้บรรเลงเดี่ยวเชลโล่ควรมีทักษะการบรรเลงที่ดีและอยู่ในระดับที่สูง เพราะบทเพลงเดี่ยวเชลโล่ส่วนใหญ่ ต้องการให้ผู้บรรเลงมีความสามารถในการควบคุมระดับเสียง ควบคุมจังหวะ ควบคุมเนื้อเสียงให้มีความไพเราะตลอดการบรรเลง ดังนั้นวินัยในการการฝึกซ้อมบันไดเสียง อาแปร์โจ ทั้งเมเจอร์และไมเนอร์ บันไดเสียงโครมาติก บันไดเสียงขึ้นคู่ 3 คู่ 6 และคู่ 8 ให้ได้ 3 ถึง 4 ช่วงเสียงจึงมีความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกซ้อมบทเพลง ขณะฝึกซ้อมบทเพลงเดี่ยว ถ้าพบปัญหาด้านเทคนิคการบรรเลง ให้ค้นหาแบบฝึกหัดเทคนิคขั้นสูงต่างๆ มาฝึกฝนเพื่อแก้ไขปัญหาเทคนิคเพิ่มเติม แบบฝึกหัดของ Popper หรือ Feuillard ล้วนแต่มีประโยชน์ในการเสริมสร้างและช่วยแก้ปัญหาด้านเทคนิคการบรรเลงขั้นสูงได้เป็นอย่างดี

3. ประเด็นการฝึกซ้อมรวมวง การฝึกซ้อมรวมวงจะทำให้ผู้บรรเลงเดี่ยวเข้าใจบทเพลงที่จะบรรเลงมากขึ้น เพราะผู้บรรเลงร่วมเช่นเปียโนหรือวงดุริยางค์จะผลิตเสียงประสานให้กับทำนองของการบรรเลงเดี่ยวให้มีเสียงที่สมบูรณ์ขึ้นตามความต้องการของผู้ประพันธ์ และในบางโอกาส ผู้บรรเลงเชลโล่ต้องบรรเลงเสียงประสานให้กับทำนองของผู้บรรเลงร่วมเช่นกัน เมื่อต้องบรรเลงเป็นแนวเสียง

ประสานแล้ว ควรลดเสียงและบทบาทการบรรเลงของตน เพื่อเปิดโอกาสให้เปียโนหรือวงดุริยางค์ บรรเลงทำนองได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้บรรเลงเชลโลควรต้องศึกษาแนวบรรเลงของเปียโนและวงดุริยางค์ไว้ด้วย เพื่อให้ทราบถึงบทบาทการบรรเลงของตนในแต่ละช่วง ถ้าผู้บรรเลงเดี่ยวเชลโลต้อง บรรเลงบทเพลงร่วมกับวงดุริยางค์แล้ว การมีโอกาสได้ฝึกซ้อมกับนักเปียโนก่อนจะได้ฝึกซ้อมร่วมกับ วงดุริยางค์ จะช่วยให้ผู้บรรเลงได้เข้าใจบทเพลงได้มากที่สุด เพราะการซ้อมกับวงดุริยางค์ อาจให้ เวลาการซ้อมด้วยกันด้วยเวลาจำกัด การได้ฝึกซ้อมกับนักเปียโนเสียก่อน จึงช่วยประหยัดเวลาได้มาก ระหว่างการซ้อมรวมวง จึงเป็นการซักซ้อมอัตราความเร็ว ปรับความสมดุลของเสียง และประโยค เพลงให้ไปในทิศทางเดียวกัน

การตีความและการวิเคราะห์ในวิจัย เป็นวิจยารณญาณและความเห็นส่วนตัวของผู้วิจัย ซึ่งอยู่ ภายใต้ประสบการณ์จากการแสดง การศึกษา การวิเคราะห์อย่างเป็นระบบพื้นฐานงานวิจัย อย่างไรก็ตาม นักเชลโลหรือผู้สนใจหรือนักวิชาการด้านดนตรีคนอื่นอาจมีความเห็นที่แตกต่าง หรือตีความบท เพลงแตกต่างออกไปได้เช่นกัน โครงการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยหวังเพียงว่าเป็นข้อเสนอแนะวิธีการฝึกซ้อม ที่ผู้สนใจศึกษาสามารถนำไปปรับใช้ หรือประยุกต์ใช้กับการเดี่ยวเชลโลด้วยบทเพลงอื่นต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

โครงการการบรรเลงเดี่ยวเชลโลร่วมกับเปียโนและวงดุริยางค์: การแสดงดนตรีพร้อมบท วิเคราะห์นี้ ได้นำออกแสดงเผยแพร่ต่อสาธารณชนระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2557 ถึง พ.ศ. 2560 โดย ผู้วิจัยเป็นผู้บรรเลงเดี่ยวเชลโล ได้รับความร่วมมือจากวงดุริยางค์และนักเปียโนดังต่อไปนี้

- สถานที่** หอประชุมสยามรัชดาภิเษก กรุงเทพฯ วันเสาร์ที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557
Orchid Music Salon Concert Hall โตเกียว วันศุกร์ที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2557
- นักเปียโน** Satoko Omi
- สถานที่** ห้องแสดงดนตรี อาคารรัตนคุณากร มหาวิทยาลัยรังสิต วันพุธที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2559
- นักเปียโน** ผศ. ดร. ภาวไล ตันจันทร์พงศ์
- สถานที่** หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย วันศุกร์ที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2559
หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย วันศุกร์ที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2560
- วงดุริยางค์** วงดุริยางค์ร็อยัลซิมโฟนีกรุงเทพฯ

บรรณานุกรม

- ณัชชา พันธุ์เจริญ. *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เกศกะรัต, 2554.
- ภาวไล ตันจันทร์พงศ์. *บทเพลงทางแปรในวรรณกรรมเปียนของเบโทเฟน การแสดงดนตรีพร้อมบทวิเคราะห์*: ธนาเพรส, 2559.
- ศศิ พงศ์สรายุทธ. *ดนตรีตะวันตกยุคบาโรกและยุคคลาสสิก*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.
- อภิชัย เลี่ยมทอง. “การฝึกหัดเทคนิควิบราโตสำหรับเชลโล.” *วารสารดนตรีรังสิต* 13, 1 (2561): 135-147.
- Blum, David. *CASALS and the Arts of Interpretation*. Oakland, LA: University of California Press, 1980.
- Brown, David. *Tchaikovsky, the man and his music*. New York: Pegasus Books, 2007.
- Gunther, Bernhard. *Schubert: Sonata fur Arpegione und Klavier D 821*. Berlin: C.F. Peters, 1953.
- Landon, H.C. Robbin. *Beethoven, A Documentary Study*. London: Thames and Hudson Ltd, 1970.
- Navarra, Andre. *Beethoven: Sonaten fur Klavier und violoncello*. Munich: G. Henle Verlag, 1971.
- . *Beethoven Variationen fur Klavier und Violoncello*. Munich: Henle Verlag, 1974.
- Tchaikovsky, Pyotr. *Variations on a Rococo Theme, Op. 33*. New York: International Music Company, 1952.
- . *Variations on a Rococo Theme, Op. 33*. London: Ernst Eulenburg, 2008.
- Whitcomb, Benjamin. *The Advancing Cellist's Handbook*. Bloomington, IN: AuthorHouse, 2010.